

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De// Beneficiis// Amplissimvs,// Et Doctissimvs

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 3. De professione fidèi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98538)

nirent, valebit quod faciunt presentes secundum Innoc. & Ioan. And. & Felin. *supra* num. 34. in d. cap. cum omnes, non tamen poterit is, ad quem spectat Congregatio Capituli, multare nolentes venire, ut dicit Abb. in c. quæsiuit, de his, quæ sunt à maiori parte Capituli num. 3. cum Innocentio in cap. 1. de maiori etate. & obediens nec possunt grauari ad veniendum tempore insolito, vel incongruo, & sic non ad voluntatem Superioris, sed prout est consuetum, secundum Butrium in c. is qui, de maiori etate & obediencia. Hæc Paulinus.

CAP. III.

De professione fidei.

SUMMARI.

Prouisi de quibuscumque Beneficiis curam animarum habentibus in manibus Episcopi, vel Vicarij, & prouisi de Canonicatibus, & Dignitatibus, etiam in Capitulo professionem Fidei facere tenentur, numer. 1.

Fidei professio facienda etiam est à promouendis ad Episcopatus, & Dignitates consistoriales, nu. 2. & à promouendis ad Doctoratum, vel alium gradum, & à professoribus, seu lectoribus alicuius scientiæ, vel artis iuxta constitutionem Pij IV. nu. 3.

Ista constitutio non videtur recepta in Hispania quo ad professores, seu Lectores, nec quo ad gradum Baccalariatus, nec etiam bene quoad gradum licentiæ, nec quo ad processum, seu informationem, de qua ibi. numero 4.

Professio Fidei fieri debet iuxta formam traditam à Pio IV. quod id extendit ad quoscumque Prælatos regulares, nu. 5. & 6. quod videtur debere intelligi de Prælatiis perpetuis nu. 7.

An prouisi de dictis Beneficiis ante Concilium tenerentur facere professionem Fidei? nu. 8. ubi resoluitur, quod, si post Concilium cepissent possessionem, tenerentur eam facere, idem etiam, si haberent possessionem ante Concilium nu. 9. & 10.

An ista obligatio emitendi professionem Fidei extendatur etiam ad Canonicos, seu Dignitates in Ecclesiis Collegiatis? nu. 11.

Prouisi in Collegiatis, aut de Portionibus etiã in Cathedralibus, & si de consuetudine Portionary habeat vocem in Cap. aut sint de Capitulo, vel de Beneficiis simplicibus, non tenentur facere professionem, contra Zanolam nu. 11. 13. & 14.

De personaribus, & officiis Cathedralium idem dicendum quod de Dignitatibus, nu. 15.

Ista obligatio habet locum in Canonicis regularibus Ecclesiarum Cathedralium, nu. 16.

An, qui semel emisit professionem Fidei in adoptione Parochialis, vel Canoniciatus, teneatur eam emittere in adepti, alterius? nu. 17. & 18. resoluit, quod sic.

An isti teneantur sponte, & absque monitione se offerre ad professionem faciendam? nu. 19. & 20. resoluitur affirmatiue.

An Canonici, etiam exempti, teneantur emittere professionem etiam in manibus Episcopi? nu. 21. resoluitur affirmatiue.

An fieri possit professio Fidei coram Vicario Episcopi, eo non impedito? numer. 22. & 23. resoluitur affirmatiue.

An, si prouisi de Dignitatibus, vel Canonicatibus fecerint professionem Fidei in Capitulo, præsentè Episcopo,

seu Vicario, satisfaciunt absque eo, quod eam iterum faciant coram Episcopo, vel Vicario? nu. 24. resoluitur affirmatiue.

An, sede Episcopali vacante, satis sit prouisum de Canonici vel Dignitate facere professionem in Capitulo, etiam si ibi non adsit Vicarius Capituli? nu. 25. cum segg. resoluitur non satis esse.

Prouisus de Beneficio curato debet facere professionem coram Vicario Cap. sede vacante, & non coram Capitulo, nu. 28.

An, qui intra duos menses professionem non emisit, teneatur eam postea eam emittere? & resoluitur quod sic, nu. 29. quæ professio facta post duos menses, non prodest ad querendos fructus temporis præteriti amissos, sed futurum, non tamen sunt amissi fructus illorum duorum mensium, nu. 30. & 31.

An, terminus duorum mensium currat prouiso, qui non accepit possessionem, stat tamen per eum? & resoluitur, quod non, nu. 32.

Verba Concilij, nec illis possessio suffragetur, solum intelliguntur ad effectum acquirendi fructus, numer. 33. & 34.

An qui non fecerint professionem Fidei, teneantur in conscientia fructus restituere, etiam non interveniente aliqua sententia? & resoluitur, quod sic numero 35.

Cui sint assignandi, & applicandi fructus amissi, ob non factam professionem? nu. 36. cum segg. resoluitur fructus Parochialium applicandos esse Ecclesiæ, vel pauperibus loci, fructus vero Dignitatum habentium fructus separatos à mensa Capitulari, fabrica Ecclesiæ, vel alteri pio loco, fructus vero Canoniciatum, & Dignitatum habentium fructus in mensa, ad Capitulum spectare.

Super fructibus debitis Capitulo non potest qui cu n eo se componere, nam administrator non potest donare, nu. 44. cum segg.

An debentes facere professionem Fidei teneantur illam ostendere? nu. 45. cum segg. resoluitur, quod, si priuatus ageret contra aliquem, ut priuaretur fructibus ob non factam professionem, agenti incumberet onus probandi negatiuam, secus, si Superior ex officio vellet videre professionem.

An Canonici, qui nondum fecerunt professionem, possint haberi pro presentibus de licentia Cap. nu. 48. & resoluitur negatiue, nu. 49. ubi adducitur declaratio S. Congregationis.

Canonici, qui non fecerunt professionem, non possunt haberi pro presentibus, nec fructus percipere, etiam si pro negotiis Capituli sint absentes, aut in officiis Sancti. Inquisitionis, numero 50. ubi adducitur alia declaratio.

An Ordinarius possit condonare fructus amissos ob non factam professionem? nu. 51. cum segg. resoluitur non posse, sed recurrendum ad Papam, seu Pœnitentiarium.

Ad capiendum possessionem non solet arceri, an sit facta professio Fidei, maxime in absentibus, nu. 54.

An ob non factam professionem amittantur etiam distributiones quotidianæ? numero 56. cum segg. resoluitur negatiue, amittitur tamen grossa Præbenda, etiam si residendo, & interessendo lucrifiat, nu. 59. & etiam distributiones, quando omnes fructus in eis consistunt, numero 60.

De fructibus Præbendæ, aut Parochialis non est aliquod detrahendum pro seruitio præstato, sed omnes debent restitui, non facta professione, nu. 61.

An qui non faciunt professionem Fidei, peccent mortaliter?

liter; & resoluitur, quod sic, si ultra tempus à Concilio praefixum fuerint notabiliter negligentes, numero 62.

Verbum, teneantur, est necessitas, & praecepti, quod inducit mortale, n. 63.

An, qui non fecerit professionem Fidei ob ignorantiam, vel inaduertentiam praecepti Concilij, excusetur à mortali & ab amissione fructuum? num. 94. cum seqq. resoluitur non excusari in foro exteriori, excusari tamen in foro conscientiae, si ex pura ignorantia, vel inaduertentia absque mala fide eam non fecit.

Ista lex Concilij est poenalis, quatenus priuat fructibus & sic non obligat in conscientia ad restitutionem, cessante peccato, contra P. Led. n. 67. & 68.

An istud iuramentum, & professio Fidei debeat fieri corporaliter, id est tactis scripturis? resoluitur, quod sic n. 69. cum seqq.

Ubi iuramentum deservit à iure, requiritur necessario in actu iurandi corporalis tactus scripturarum, num. 70. & seqq.

Professio Fidei non potest fieri per Procuratorem ex sententia S. Congregationis, & Rotae, n. 72. ponuntur decise. Rota, n. 73. 74. & 75.

Concilium absolute, & generaliter archat ad professionem Fidei prouisos de Canonicatibus infra duos menses, sine faciant fructus suos ratione residentiae, sine vigore indulti, n. 76. & seqq.

Prouisi de quibuscumque Beneficiis curam animarum habentibus, in manibus Episcopi, vel eo impedito, coram generali eius Vicario, seu Officiali, & prouisi de Canonicatibus, & Dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu eius Officiali, sed etiam in Capitulo professio- nem Fidei facere tenentur, intra duos menses ad minus à die adeptae possessionis, alioquin fructus non faciunt suos, nec illis possessio suffragatur ex decreto S. Concilij Trident. sess. 24. de reform. c. 12. vers. prouisi etiam, tradunt Fuscus de visitatione, lib. 1. ca. 5. num. 15. & lib. 2. cap. 3. num. 4. Flamin. Parisius de resignatione. Benef. lib. octauo. quest. 9. à num. 121. & lib. 20. quest. nono. Eman. Rodriguez in sum. primo. tom. cap. 19. nu. 7. & nouissime P. Ledef. in sum. 2. part. tract. 1. c. 4. 10. conclusio.

Quae etiam Fidei professio fieri debet à promouendis ad Episcopatus, & Dignitates. consistoriales iuxta d. Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 1. & constitutionem Greg. XIV. de forma faciendi processus, & inquisitiones super promouendis ad regimina Ecclesiarum, & à promouendis ad Doctoratus, vel alium gradum, & à professoribus, seu lectoribus, alicuius scientiae, vel artis liberalis, iuxta constitutionem 112. Pij IV. de Doctorum promotione, & forma professionis Fidei. Quae tamen constitutio non videtur recepta in his Regnis, quoad professores, seu Lectores, nec quoad gradum Baccalariatus, nec etiam bene, quoad gradum licentiae, nec quoad processum, seu informationem, de qua ibi illo modo.

Et praedicta professio Fidei fieri debet iuxta formam traditam à Pio IV. in d. constit. & in constit. 114. super forma iuramenti professionis Fidei, ubi id extendit ad quoscumque Prelatos regulares: & tradit t. Nauarr. consil. 10. de iur. Flamin. Parisius d. quest. 9. n. 3. & F. Man. Rodriguez §. de regularium 2. tom. q. 72. ar. 1.

Quod videtur debere intelligi de Praelatis perpetuis, loquitur enim de iis, quibus Monasteriis prouidetur, quamuis de omnibus etiam temporalibus id

intelligat Ledef. §. 1. conclusio, qui tamen ait in ali- quibus Religionibus id non seruari, sed esse consue- tudinem in contrarium, quam ipse improbat.

Sed dubitatur primo, t. an prouisi de Parochiali- bus, Canonicatibus, aut Dignitatibus ante Conci- lium tenerentur facere huiusmodi professionem Fi- dei? In quo dubio breuiter respondetur, certum vi- deri, quod, si tempore Concilij nondum possessio- nem capissent, sed postea, tenerentur eam facere, quia verba Concilij bene comprehendunt hunc ca- sum, & faciunt multa tradita per Nauarr. in cap. si quando, de rescript. except. 21.

Difficultas est circa prouisos, t. & habentes pos- sessionem ante Concilium, quo casu non videbatur habere locum decretum Concilij, nam lex respicit futura, non praeterita, nisi de eis caueatur expresse c. 2. & fin. de constit. cum aliis, & illa verba d. c. 12. Con- cilij, à die adeptae possessionis ad minus intra duos men- ses, non possunt conuenire prouisis, & habentibus pos- sessionem ante Concilium.

Nihilominus tamen t. S. Congregatio Concilij to- contrarium censuit, ut apparet ex sequenti declara- tione super d. ca. 12. vers. prouisi autem. Ibi. Compre- henduntur etiam Canonici, & aliae Dignitates, & perso- nae existentes in Cathedralibus ante Concilium. Quod ta- men non credo fuisse seruatum, & receptum, nisi for- san à paucis.

Secundo dubitatur, an obligatio ista emittendi t. professionem Fidei extendatur etiam ad Canonicos, seu Dignitates in Ecclesiis Collegiatis, seu regula- res?

In quo breuiter dicendum est t. primo, non e- tendi ad Canonicos, & Dignitates in Collegiatis, cū Concilium solum loquatur de prouisis de Canoni- catibus, & Dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, & de Beneficiis curatis. Et ita censuit S. Congregatio super d. vers. in his verbis. congregatio censuit non ex- tendi ad Canonicos in Collegiatis 12. Feb. 1588. Vnde prouisi in collegiatis, aut Portionibus etiam t. in cathedralibus, & si de consuetudine Portionarij ha- beant vocem in capitulo, aut sint de capit. vel de Beneficiis simplicibus, non tenentur huiusmodi Fi- dei professionem facere; quicquid dicat t. Zerola in praxi Episcopali. 1. p. verb. Beneficium. §. 5. dicto 4. & verb. Fides professio ex concilio sess. 25. de reform. c. 2. vers. ceteri vero, quod decretum minime probat suā sententiam, nam solum loquitur de professione fa- cienda in prima synodo à Beneficiatis, qui in ea con- uenire debent. De personatibus autem, & officiis Ecclesiarum cathedralium idem videtur dicendum quod de Dignitatibus, quia equiparantur in iure, & ita videtur de mente Concilij ibi.

Secundo dicendum est, t. habere locum in Ca- nonicis regularibus Ecclesiarum cathedralium, ut Pamphilonen. Dertusen. Et ita etiam censuit S. con- gregatio super d. vers. in his verbis, comprehendun- tur etiam si fuerint regulares, & computandi sunt duo menses à die electionis, vel quo admittantur ad partici- pationem massae capitularis.

Tertio dubitatur, an qui semel emisit professio- nem Fidei in adeptione t. Parochialis, vel canonica- tus, teneatur eam denuo emittere in adeptione alte- rius Parochialis, vel canonici, seu Dignitatis in quo breuiter dico, quod sic: ut patet ex genera- litate verborum Concilij, quamuis intellexerim in facti contingentia viros doctos consuluisse contra- rium.

Et ita declarauit S. Congregatio t. vt patet ex de- 18

claratione sequenti, *An teneatur Fidei professionem denuo facere is, qui secundam Parochialem consequitur, si in adeptione Præb. quam amisit, vel alias quacumq. de causa coram Episcopo, siue aliis, etiam publice Fidei professionem semel emisit? Congregatio respondit teneri.*

19 Quarto dubitatur, an si prouisi de Parochiali, Canonatu, seu Dignitate teneantur sponte, & absque monitione se offerre ad professionem faciendam? in quo breuiter respondetur affirmatiue, vt clare patet ex verbis Concilij, quod cum ipsis prouisis loquitur, & eos obligat, & astringit ad dictam professionem faciendam absolute.

20 Et ita censuit S. Congregatio vt in declaratione sequen. *An prouisus si de Parochiali teneatur sponte se offerre ad professionem emitendam, vel admonendus sit ab Episcopo vel eius generali Vicario, aut aliqui fructus non faciat suos? Congregatio Respondit, teneri se offerre, nec ulla admonitione opus esse.*

Quinto dubitatur, an Canonici, etiam exempti, teneantur emittere dictam professionem Fidei, etiam in manibus Episcopi? & respondetur affirmatiue, vt per Nau. conf. 9. de iureiurando, & P. Ledesma supra 9. diffcultate, & censuit S. Congregatio Concilij, vt in sequenti declaratione super d. vers. ibi. *Etiam si Capitulum esset exemptum in manibus Episcopi, cum idem in Capitulo egerit.*

21 Sexto dubitatur, an fieri possit professio Fidei coram si Vicario Episcopi, eo non impedito? & videtur quod non ex illis verbis Concilij, in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, coram generali eius Vicario.

22 Nihilominus tamen si dicendum est posse, & satisfieri d. decreto faciendo professionem coram Vicario, etiam Episcopo non impedito; nam illa verba solum ponuntur ad admonitionem, & denotandum conuenientius esse, eam facere coram ipso Episcopo, cessante impedimento; & ita etiam accipiuntur similia verba in ca. 18. vers. *et ansacto, sess. 24. de reformat.* vt dicitur infra 9. part. cap. 2. 1. dubio, num. 119.

23 Septimo dubitatur, an si prouisi de Dignitatibus, vel Canonatibus Ecclesie Cathedralis fecerint professionem Fidei in capitulo, præfente Episcopo, seu eius Vicario, qui forte est Canonicus, satisfaciant absque eo, quod eam iterum faciant coram Episcopo, vel eius Vicario? In quo Respondetur affirmatiue, nam tunc verum est dicere, istos fecisse professionem coram Episcopo, vel eius Vicario, & in Capitulo, & sic satis implent præceptum Concilij. Et ita censuit S. Congregatio Concilij in vna Seguntina infra adducta 15. dubio, numero 49.

24 Octauo dubitatur, si an Sede Episcopali vacante, satis sit prouisum de Canonatu, vel Dignitate facere professionem in Capitulo, etiam si ibi non adsit Vicarius Capituli, an vero teneatur etiam eam facere coram ipso Vicario?

25 Et videtur, satis esse, nam Capitulum, Sede vacante, si succedit in iurisdictione Episcopi, & fungitur vice illius, vt infra 5. part. cap. 7. atque adeo professio facta in Capitulo, Sede vacante, perinde est, ac si fieret coram Episcopo, & Capitulo. Et præterea Vicarius est Vicarius ipsius Capituli, & ab eo deputatus, & ideo facta professione coram Capitulo, non est opus iterum eam facere coram suo Vicario.

Nihilominus tamen contrarium videtur verius.

nam, si cum iurisdictione Episcopalis administratur per Vicarium, magis per eum repræsentatur Episcopus, quam per Capitulum; facit declaratio octaua S. Congregationis adducta d. quinta. part. cap. 7. sub numer. vigesimo tertio. maxime, cum Concilium omnino velit iurisdictionem administrari per Vicarium, & non per ipsum Capitulum, vt dictum est dicto cap. septimo.

Vnde etiam videtur, prouisum de Beneficio si curato debere facere professionem coram Vicario Capituli sede vacante, & non coram Capitulo.

Nono dubitatur, si an qui intra duos menses à die adeptæ possessionis professionem non emisit, teneatur eam postea emittere? & respondetur teneri, nam iste terminus duorum mensium non ponitur ad finiendam obligationem, sed ad differendam executionem, & sic non finitur per lapsum illius, ex regula cap. cum dilectus, vbi Abb. num. 12. de dolo, & contumacia. & l. celsus, ff. de recept. arbit. de qua per Nau. in man. c. 21. n. 45.

Et ita in terminis docet idem si Nauar. confilio. 11. 30 de iureiurando, num. 1. vbi num. 3. recte ait, quod professio facta post dictos duos menses non prodest ad querendos fructus temporis præteriti, sed sic ad querendos fructus temporis futuri; nam, cum semel ipso iure amiserit, & non fecerit suos fructus temporis præteriti (intellige decursos post lapsum duorum mensium, non vero decursos in ipsis duobus mensibus) licet postea faciat professionem debitam, eos non querit ad l. qui res. §. aream, ff. de solutio. & sequitur Flam. Paris. d. quæst. 9. lib. 10. num. 12. 13. & 14. Eman. Rodr. supra, & Ledesma. sup. 3. diff. si qui tamen male ait non facere fructus suos dictorum duorum mensium, nec ad id professionem postea factam prodesse, quod tamen est omnino falsum, nam siue faciat professionem postea, siue nunquam eam faciat, Concilium non priuat fructibus decursis illis duobus mensibus, sed in posterum decurrendis, maxime, cum odia, & pœnæ sint restringenda.

Decimo dubitatur, si an terminus duorum mensium datus ad faciendam professionem currat prouiso, qui non accepit possessionem, stat tamen per eum quominus illam accipiat? & respondetur negatiue, nam quamuis alias paria sint, prouisum accepisse possessionem, vel per eum stare quominus illam accipiat, vt in cap. commissæ de elect. & in cap. licet Episcopus, de Præben. in 6. cum aliis, tamen Concilium in proposito solum obligat ad faciendam professionem prouisos habentes possessionem realiter, habet enim considerationem ad exercitium, & administrationem Beneficij.

Vndecimo dubitatur, si quomodo intelligantur illa verba Concilij, *nec illis possessio suffragetur*, an per ea velit Concilium, quod illis possessio non suffragetur, etiam ad effectum regulæ de trienniali, & alios effectus, an vero, quod illis non suffragetur ad effectum acquirendi fructus duntaxat? In quo breuiter respondetur, illa verba iuxta subiectam materiam, & præcedentia verba, solum intelligi ad effectum acquirendi fructus, vt docet Nauar. conf. 7. & 8. de iureiurando, & Flam. Paris. supra num. 4. 5. & 15. qui ita ait conclusisse S. Congregationem concilij, & ita apparet ex sequen. declaratione. *Nec longissima nedum triennialis possessio prodest ei, qui non emisit professionem Fidei, quoad fructus percipiendos, quamdiu dictam professionem non emisit.* Quam assertit idem Flam.

Flamin. d. quest. 9. libro 8. num. 122. sequitur Eman. Rodrig. d. c. 119. n. 7. & idem videtur tenere Ledes. sup. 4. & 7. diffi.

35 Duodecimo dubitatur, si an qui non fecerint professionem Fidei intra dictos duos menses, non faciant fructus suos, ita ut in conscientia teneantur illos restituere, etiam non interveniente aliqua sententia? Et dicendum est, quod sic, non quia ista lex non sit poenalis, sed conventionalis, aut non pure poenalis ut inquit Ledes. d. 10. conclusio 1. diffi. sed quia Concilium per illa verba impedit eorum acquisitionem, & sic obligat in conscientia ad eorum restitutionem, iuxta dicta infra 11. part. c. ult. an. 7. & in simili de non recitante horas dixi supra c. 1. huius partis. n. 7.

36 Decimotertio dubitatur, si cui sint assignandi, & applicandi fructus amissi, ob non factam professionem Fidei, nam Concilium, id non determinat?

37 In quo Fuscus de visitatione lib. 2. cap. 3. num. 4. & cum eo Flam. Parisius d. quest. 9. num. 123. & 124. & Zechus de Beneficiis, & pension. cap. 13. numero 4. versicul. quod si Parochialis, loquendo de Parochis, dicunt assignandos, & applicandos esse fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, sicut dicitur de fructibus non residentium sessio. 23. de reform. cap. 1. versicul. si quis autem, arguendo ab illo decreto eiusdem Concilij.

38 Vnde videtur necessarium si fructus istos erogare fabricæ ipsarum Ecclesiarum, aut pauperibus loci, ut dicitur in d. c. 1. vers. si quis autem.

39 In Dignitatibus vero si habentibus fructus distinctos, & separatos à mensa Capitulari videtur, quod fructus amissi ob non factam professionem sunt restituendi, & applicandi fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, alias alteri pio loco arbitrio Ordinarij, argumento alterius decreti eiusdem Concilij sess. 22. de reform. c. 3. & quæ dicta sunt c. preced. n. 147. & 450.

40 At in Canonicis, si & Dignitatibus habentibus fructus in mensa Capitulari, videtur fructus amissos, ob non factam professionem Fidei, ad Capitulum spectare, sicut fructus non residentium, aut excommunicatorum.

41 Ait tamen Flam. Paris. supra, si quod hodie in Regno Neapolitano incamerantur dicti fructus amissi ob non factam professionem, quod etiam in Hispania in Ecclesia Gaditana. si præterit facere Nuntius collector Apostolicus, nempe exequi penas contra illos, quos non constabat fecisse professionem Fidei, & applicare fructus Cameræ ex motibus propriis, & constitutionibus factis in executionem Concilij, ut relatum est per Procuratorem dictæ Ecclesiæ Gaditanae.

42 In Congregatione status dictæ Ecclesiæ Gaditanae. In Congregatione status dictæ Ecclesiæ Gaditanae. In Congregatione status dictæ Ecclesiæ Gaditanae.

43 Eccles. anno 1602. in qua D. Dionysius de Melgar si Canonicus Doctoralis Toletanus, & D. Ioan. Gutierrez Canonicus Doctoralis Civitatis. & Dom. Quesada Canonicus Gaditanae. & D. Barba Canonicus Doctoralis Malacitanus, & Licentiatas Salazar Canonicus Gienensis. quibus commissum est, ut id viderent, & dicerent suam sententiam, dixerunt, quod sentiebant pro opinione plana, & etiam practicata in aliquibus Capitulis, quod fructus Canonicorum, & Dignitatum habentium fructus in mensa, pertinebant ad Capitula, & non ad Cameram, ut in actis dictæ Congregationis habetur, & ita videtur supponi in illa causa Carthaginen. fructuum quibus decisiones infra ponuntur 20. dubios, in qua

Capitulum contra Thesaurarium habentem fructus in mensa, ut fructus biennij perceptos ei restitueret ob non factam professionem, nec fuit oppositum, nec in decisionibus dicitur, Capitulum non esse partem ad illos petendos. Et ego non vidi ullam constitutionem ubi isti fructus applicentur Cameræ.

Sed stante, quod isti fructus si amissi ob non factam professionem spectant ad Capitulum, est difficultas, an illos debens possit se componere cum Capitulo, soluta aliqua parte, sicut cum Papa, & remaneat tutus in conscientia?

Et videtur, quod sic ex t. Nau. cons. 3. n. 3. de atar. & 45 qualis. ubi respondet, quod non tenetur quidem ad restitutionem fructuum, pro quibus se composuit cum Capitulo, si ad illud pertinebant.

Contrarium tamen verius videtur, si nam ante factam distributionem, & applicationem Capitulum, seu Capitulares persone solum sunt administratores, ut dictum est cap. preced. nu. 428. & administrator non potest donare, seu remittere, cap. 2. de donat. l. contra iuris. §. fin. l. Imperatores. ff. de pactis. l. si lites familiaris. de donatio. l. ambulo. de decret. ab ordine facien. l. pactum curatoris. C. de pactis. l. præs. Cod. de transact. cum aliis. ubi Dd. Pinellus in c. 1. C. de bonis matern. 3. p. n. 56. Io. Garcia de expensis, & melioratio. c. 20. n. 8. & 9. & Curia Pisana lib. 2. c. 20. ubi Azquedo vnde, is, qui se composuit cum Capitulo non maneret securus, sed partem sibi remissam deberet restituere fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, alias alteri pio loco arbitrio Ordinarij iuxta supradicta, & quæ diximus d. c. preced. n. 451.

Decimoquarto dubitatur, si an debentes facere professionem Fidei teneantur illam ostendere, & probare, alias cogi possint ad restitutionem fructuum?

In quo breuiter dicendum est, si quod, si aliquis priuatus ageret contra Parochum, seu Canonicum, ut priuaretur fructibus, ob non factam professionem, agenti incumberet onus priuandi negatiuam, cum in ea se fundet, sicut dicimus de non publicatione infra 11. part. c. 3. n. 3. 8.

Si vero Superior ex officio, si ut Ordinarius, aut visitator vellet videre professionem, tunc Parochus, seu Canonicus teneretur illam ostendere, ad notata in cap. Ordinarij, de off. Ord. in 6. ut in simili de publicatione tradit Felin. de resign. lib. 12. quest. 14. n. 33. cum seqq.

Decimoquinto dubitatur, si an Canonici, qui nondum fecerunt Fidei professionem, possint nihilominus haberi pro presentibus, & fructus percipere de licentia Capituli? in quo breuiter respondetur negatiue ad tradita cap. precedent. dubio 18. numer. 402. & facit capitulum commissum. §. Porro, de elect. in 6.

Et censuit S. Congregatio si in vna Seguntina professionis Fidei, ut in declaratione sequen. Illustrissimi & Reuerendissimi Domini. Decreto Concilij Trident. sess. 24. c. 12. de reformat. statutum est, quod prouisi de Parochialibus intra duos menses à die adeptæ possessionis teneantur coram Episcopo, vel eius Vicario orthodoxo Fidei publicam professionem facere, & prouisi de Dignitatibus, vel de Canonicis in Cathedralibus, illam, non solum coram Episcopo, vel eius Officiali, verum etiam in Capitulo facere debeant, alioquin quod fructus non faciant suos, nec eis possessio suffragetur, quare Episcopus Seguntinus supplicat, pro declaratione dubiorum infra scriptorum primum, an prouisi de Dignitatibus

vel de Canonicis in Cathedrali vel de Parochialibus in Civitate, aut Diocesi teneantur prædictæ Fidei professionem iuxta prædictum Concilij Decretum personaliter facere, vel satisfaciunt Concilio, si illa faciunt per Procuratorem. Secundum. An prout de Dignitatibus, vel de Canonicis in Cathedrali debeat huiusmodi professionem facere prius coram Episcopo, vel eo impedito, coram Vicario, & postea in Capitulo, eandem reiterare, vel sufficiat semel tantum in Capitulo presentem Episcopo, vel eius Officiali illam facere & iurare? Tertium. An Capitulum possit habere pro presentibus, & residentibus Canonicos, vel Dignitates, qui nunquam in Ecclesia resederunt, Fideique professionem iuxta d. decretum Concilij nondum fecerunt? Quartum. An qui fidei professionem iuxta prædictum Concilij Decretum non fecerunt, si fructus etiam de licentia Capituli perceperint, teneantur illos restituere? Congregatio censuit ad primum, teneri eos, de quibus in libello habetur, per se ipsos, non per Procuratorem professionem Fidei emitte. Ad secundum, non esse necessarium, ut professio huiusmodi prius coram Episcopo, vel eius Vicario postmodum coram Capitulo separatim fiat, sed si Episcopus adsit in Capitulo, satis esse, ut Episcopo presente semel fiat in Capitulo. Ad tertium, non posse Capitulum habere pro presentibus Canonicos, vel Dignitates, qui nunquam in Ecclesia resederunt, & Fidei professionem iuxta Concilij decretum cap. 12. sess. 24. nondum emisserunt. Ad quartum eos, qui prædictam professionem non fecerunt, vique teneri perceptos fructus restituere. Roma die 18. Aprilis 1590.

52 Quod adeo verum est, ut Canonici, qui nondum fecerunt professionem Fidei, non possint haberi pro presentibus, nec fructus percipere, etiam si pro causis, & negotiis Capituli sint absentes, aut in officiis S. Inquisitionis sint occupati, ut Capitulo Segobien. respondit eadem S. Congregatio his verbis. Canonicis, & Capitulo Ecclesie Segobien. Illustres admodum Reverendissimi Domini, vii Fratres litteræ vestre, quas ad Illustrissimos patres S. Concilij Trident. interpretes 17. mensis Aprilis dedistis, in Congregatione eiusdem Concilij perlecta fuerunt, & ad illa vestra dubia, quorum resolutionem petistis, ita amplissimi patres respondendum esse deliberaverunt. Nempe ad primum, non potuisse Capitulum Segobien. Lic. Didaco Muniz de Godoy licentiam dare, ut anno integro abesse potuerit ab Ecclesia servitio causa inseruendi in officio Vicarii generalis insigni viro Andree Pacheto Episcopo quondam vestro, nunc autem Conchen. & nihilominus percipere fructus sua Præbende. Ad Secundum, illos Canonicos, qui nondum fecerunt primam residentiam, nec Fidei professionem emisserunt, non posse quidem, pro presentibus haberi, licet pro causis, & negotiis Capituli absentes fuerint. Ad Tertium, eosdem Canonicos, qui non resederunt, nec Fidei professionem emisserunt, & quod sanctissimo Inquisitionis officio deseruiant, itidem non esse vii presentes iudicandos, nisi hoc caueatur indultis, & privilegiis à Sede Apostolica hæretica pravitatis Inquisitionibus & eorum ministris concessis, quæ prædicti Inquisitores, ac ministri vique exhibere teneantur. Cum igitur ex his responsionem ad ea, quæ questuistis, habeatis, poteritis iuxta patrum sententiam tuto in posterum deliberare quid à vobis agendum sit. Valete, & Deus optimus maximus feliciter diu vos seruet. Rome die vigesimo, Februar. anno 1603, Hieronym. Cardin. Mathensis.

Decimosexto dubitatur, & an Ordinarius possit 53 condonare fructus amissos ob non factam professionem Fidei? & respondetur, non posse ad Nauar.

cons. 3. nu. 1. de Cleric. non resid. & sentit Fuscus d. lib. 2. cap. 3. nu. 4. in fine, ibi, aut à Sede Apostolica indulgentiam obtineret d. ipis. Et ita censuit S. Congregatio super d. c. 12. his verbis: Fructus amissos ob Fidei professionem non factam iuxta hoc decretum remittere non potest Ordinarius, sed recurrendum est ad Papam, qui solet eos condonare. Et est etiam alia declaratio in 55 vna Striminen. quæ sic ait, Gregorius XIII. solebat remittere fructus male perceptos, ob non factam Fidei professionem si vere nulla malitia interuenit, & dammando quam primum emittant, statuitque quod nullus ad possessionem Beneficii admittatur ante professionem Fidei.

Sed hoc vltimum, & non videtur receptum, nam 56 ad capiendam possessionem non solet attendi, an fecerit professionem Fidei, & debet intelligi quando esset presens qui volebat capere possessionem, non vero si esset absens, saltem in longinquis partibus, & vellet capere possessionem per Procuratorem.

Solent etiam prædicti & fructus amissi, ob non factam 57 professionem remitti per sacram Pœnitentiam iubendo dare aliquam elemosynam.

Decimosextimo dubitatur, & an hoc decretum, quo 58 cauetur, quod non facientes professionem fructus non faciant suos, habeat locum etiam in distributionibus quodianiis?

Et respondetur negative, & nam distributiones 59 quotidianæ dantur ratione ministerij, & operæ personalis, & laboris, & illas percipiens facit suas, ut tradunt Dd. in cap. vnic. de cleric. non resid. in 6. & non veniunt appellatione fructuum, & prouentuum Beneficii cap. licet. de Præbend. Oldrad. consil. 118. Rota decis. secunda de Præbend. in nouis, & 33. de re iudicata in antiquis. Castad. decis. 1. in fin. de Præbend. Probans ad Monachum in d. cap. vnic. nu. 37. & numer. 52. Paris. cons. 32. & 34. libro 4. Gigas consil. 144. alias resp. 35. de pensio. Couarruu. lib. tertio var. cap. 13. numer. primo. Hoieda de incompatibilitate Benef. cap. 12. numer. 8. Menochius in additionib. ad lib. secundum de arbitrar. casu 172. à numer. 7. Rota in Tolitana pensionis 5. Nouembris 1565. de qua s. 1. part. cap. 5. nu. 392. & in Hispanen pensionis 89. Nou. 157. apud Casarem de Grassis dec. 116. & 1. pa. diuerforum dec. 330. & post hæc tradit González §. 7. proam. numer. 154.

Et ita censuit S. Cong. & Concilij, ut in declarationibus sequentibus. Concilium grauat non profitemtes, ut non faciant fructus suos, quorum fructuum appellatione distributiones quotidianæ non veniunt, ita Congregatio censuit non comprehendere in hoc casu verbis Concilij ca. 12. sess. 24. Aliæ distributiones quotidianæ non comprehenduntur sub hoc vers. quas seruiciis facit suas, licet professionem Fidei non emisserit. Et facit in simili declaratio 9. adducta infra 11. part. ca. ultimo 6. dub. sub n. 186. & tradit González supra num. 169. & Grosia tamen Præbendæ & si residendo, & diuinis interessendo lucrifaciat, veniet in proposito appellatione fructuum, ad dicta cap. præcedent. 19. dubio num. 439.

Et similiter, si omnes fructus & Præbendæ in 62 distributionibus quotidianis consisterent, ita quod non esset Grosia, qui non fecisset Fidei professionem, eas non faceret suas, nam tunc succederent loco fructuum, ne dispositio Concilij tunc frustraretur ad tradita per Probum in d. c. 11. n. 64. & alia de quibus d. c. præced. n. 113. 114. 115.

Nec de istis fructibus & Præbendæ, aut Parochialis 63 lis ali-

lis aliquid detrahendum. est pro seruitio præstito, sed omnes debent restitui non facta professione, cum Concilium absolute dicat, quod fructus non faciant suos in poenam peccati, quamvis contrarium intellexi fuisse consilium à quibusdam Theologis, & faciunt quæ diximus supra c. 1. huius partis, numero 28.

64 Decimo octauo dubitatur, si an qui non faciunt professionem Fidei intra tempus à Concilio statutum peccent mortaliter? Et dicendum videtur peccare mortaliter, si ultra tempus à Concilio præfixum fuerint notabiliter negligentes, nam verbum, teneatur, positum in d. decreto est necessitatis, & præcepti, quod inducit mortale iuxta notata per Abb. Felin. & alios in c. nam concupiscentiam. de consensu. Syluest. in sum. verb. præceptum. n. 2. Armillam eod. verb. n. 7. & verb. lex. n. 4. Castro de lege panali lib. 1. c. 5. Ioann. Medina de ieiunio. q. 7. vers. superest tamen. Nauarr. in man. c. 23. n. 50. Cosm. Philiarthum de offic. Sacerdotis 2. part. lib. 3. c. 2. Vegam in sum. 2. p. c. 23. casu 2. & F. Eman. Rodriguez quest. regularium tom. 1. q. 6. artic. 13. & alios, nec potest dici materia leuis, & in terminis ita videtur sentire Nauarr. dict. consil. 7. numero 3. & consil. 12. de iur. iurando, & cum eo Flam. Paris. d. 9. lib. 10. num. 12. & expresse tenet P. Ledesma. dict. tract. 4. 10. conclusionem. & Eman. Rodriguez d. cap. 119. n. 7.

66 Decimo nono dubitatur, si an qui non fecerit professionem Fidei, ob ignorantiam, vel inaduertentiam dicti præcepti Concilij, excusetur à mortali, & ab amissione fructuum?

67 In quo dicendum est primo, si non excusari in foro exteriori, quia est ignorantia iuris clari, quæ non excusat, regul. ignorantia libro sexto, Cumel. 1. 2. q. 76. art. 4. disp. 3. Gabr. Tazquez. 1. 2. disputatione 123. num. 5. Suarez 5. tom. de censuris, disp. 4. sect. 8. num. 18. ita in prop. Nau. d. consil. 7. nu. 2. & d. consil. 12. Flam. Parisius supra, n. 8. & 9. Eman. Rodrig. supra & P. Ledesma. infra.

68 Secundo excusari in foro conscientie, si & quoad Deum à mortali, & consequenter, ab amissione, & restitutione fructuum ad cap. 2. de constitutio. & ibi gloss. 1. si ex pura ignorantia, vel inaduertentia dicti præcepti sincere, & absque malitia, & mala fide facere desit dictam professionem Fidei iuxta doctrinam Caietani in sum. verb. præcepti transgressio in fin. & Armillæ d. verb. præceptum, nu. 8. Nauarr. d. cap. 23. nu. 59. & consil. 9. de renuntiat. Carb. de legib. libro 8. disp. 13. ultimo cap. 2. positione. Cumel. Vazquez numero 6. & Suarez supra, & eiusdem Vazquez. dict. 1. 2. tom. 2. disp. 158. num. 61. & ita in prop. tenet Nauarr. dict. consil. 7. num. 3. & d. consil. 12. Flam. Paris. supra n. 10. F. Eman. Rodriguez supra, & quest. reg. 2. tom. 3. quest. 72. art. 3. & Zechus de Benef. & pension. c. 9. num. 3. vers. requiruntur etiam.

69 Et ita tenendum est, si quamvis P. Ledesma d. dict. conclusio. 10. 2. difficultate, teneat contrarium, nempe talem teneri restituere in conscientia, & non facere fructus suos, quia ista lex (inquit) non est pœnalis, & sic obligat in conscientia, licet non sit peccatum, sic ut teneretur restituere fructus Beneficij qui desinere recitare, licet id faceret ob ignorantiam, seu inaduertentiam, aut negligentiam inuincibilem, si tamen bona fide consumpsit fructus, non teneri restituere, nisi id, in quo factus est locupletior, & hanc esse sententiam omnium Doctorum magistrorum. Quæ sententia est falsa, verius enim est istam legem

70 esse pœnalem, si ut diximus, cum priuet fructibus,

ad quos alias habebat ius, & tituluth, & idem dicimus in non recitante, ultra quod ibi erat diuersa ratio iuxta sententiam Theologorum, de quo dicitur huius partis.

Duodecimo dubitatur, si an istud iuramentum, & professio Fidei debeat fieri corporaliter, id est tactis scripturis? Et dicendum est debere fieri corporaliter, & tactis Euangelij, & alias non satisfieri, ut patet ex verbis formæ traditæ à Pio IV. in constitutionibus supra citatis, n. 5. in fine, ibi sic Deus me adiuuet, & hac sancta Dei Evangelia. Et notat Io. And. Abbas numero 6. & alij in capitul. ego N. de iur. iurando.

Et facit etiam, si nam ubi iuramentum defertur, à iure requiritur necessario in actu iurandi corporalis tactus scripturarum, ut per gloss. in cap. ut circa, verb. corporali, & verb. præstito, de electione in 6. & in Clementina. 1. 5. porro, verb. tacta, de hereticis, & ibi Doct. Cosmami in pragmatic. sanction. titul. de electione. §. ad locum, verb. manibus. Monachum in dict. capitul. ut circa, numero 12. Abbas in cap. fin. de iurament. columnie numero 3. Caputaquen. decis. 123. part. 2. & Massam Galesum de obligatione in forma camera. 2. part. ad 6. particulam question. secunda, numero decimo.

Et ita tenuit si Rota in causa Carthaginens. fructuum coram d. Plato 19. Febr. & 1. Jul. & 22. Nouemb. 1588. ut in decisionibus statim ponendis, & in Toletana scholastica 22. Iunii 1592. coram D. Orano infra adducta. 11. part. cap. 6. numero 13. sufficere tamen quod scriptura, quæ tangitur, sit, vel contineat Euangelia, seu Euangelium aliquod de quatuor Euangelistis, Bonif. in d. Clement. 1. de heret. numer. 114.

Vnde infertur huiusmodi si professionem Fidei non posse fieri per Procuratorem, quamvis contrarium tenuerint Nauarr. dict. consil. 11. numero 2. & P. Ledesma supra 6. difficultate, sed debere fieri personaliter ut S. Congregatio Concilij censuit, & aduertit additio Nauarr. ibi. & refert Zerola. 2. parte verb. Fidei professio, ut in sequenti declaratione super dict. capitul. 12. ibi, facere professionem per se ipsum, & si absens est, accedat ad Ecclesiam. Et in illa Seguntina professionis Fidei supra adducta 15. dubio. nu. 49. ad primum.

Et idem tenuit Rota in d. si Toletana scholastica, 75 & in d. causa Carthaginen. fructuum, cuius decisiones sunt notandæ, & sic se habent.

Carthaginen. fructuum coram Domino Plato.

Veneris 19. Februarij 1588. præsupposito decreto Concilij sessione 24. capit. duodecimo, de professione Fidei faciendâ per prouisos de Canonicis, & Dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, & indulto concessio Dom. Ioanni Elchoces Thesaurario Ecclesie Carthaginens. de percipiendis fructibus in absentia, ac hie pendente in Curia super Thesauraria, ac absentia D. Ioannis propter dictam litem ab Ecclesia Carthaginen. dubitari, an D. Ioannes teneatur ad restitutionem fructuum eo biennio perceptorum vigore dicti indulti, eo quod non constet factam ab eo fuisse per id tempus professionem Fidei? & maior pars Dominorum tenuit ipsum non teneri ad restituendum Capitulo fructus per biennium vigore dicti indulti exactos. Quia, cum Papa huiusmodi indultum concessisset paulo

R 2

post provisionem Thesaurariae, & sciret provisionem, tam tempore provisionis, quam tempore indulti in Romana Curia extitisse, & coactum etiam esse in ea residere propter litem, ut in ipso indulto exprimitur, necessario faciendum est etiam Papam voluisse ipsi remittere per biennium obligationem professionis Fidei faciendae, nec enim dici potest, quod Papa crediderit professionem Fidei factam a Ioanne fuisse ante indultum propter brevitatem temporis, cuius non fuit ignarus S. Pontifex, quia exprimitur in indulto, se nuper contulisse Thesaurariae, tunc etiam quia huiusmodi indulta non solent nisi ex iusta, & legitima causa concedi, quare credendum est Papam voluisse omnia optime intelligere, & sic tempus collationis residentiam dicti Ioannis in urbe, & residentiae causam, quibus consequens est, ut credere nullo modo potuerit professionem ante indultum factam; non etiam dicendum est, quod Papa voluerit illum accedere ad partes pro facienda professione, tum quia hoc repugnat causa expresse in indulto, scilicet, quia cogitur in Romana Curia permanere, cum etiam, quia sic intelligendo indultum redderetur fere inutile, ex quo indultum do percipiendis fructibus in absentia incipit currere a die dare. Oldrad. conf. quinquagesimo sexto Ioan. And. in addit. ad Specul. Rubrica de clericis non resident. vers. circa quam quaero. Unde si d. Ioannes debuisset ire Carthaginem pro facienda professione, & ad Curiam pro lite redire, non habuisset plenum, & integrum Beneficium indulti, nec iuxta illud in Romana Curia pro lite permanendi facultatem. Sed videbatur Dominis tollere omnem difficultatem, quod Papa voluit eum posse percipere fructus, etiam non facta prima residentia, ex quo aperte colligitur, quod non tenebatur d. Ioannes ire Carthaginem ad faciendam primam residentiam per dictum biennium, & consequenter etiam non tenebatur ire ad faciendam professionem Fidei per illud tempus, nec dicatur potuisse eum per Procuratorem emittere huiusmodi professionem, aut illam in Curia facere, & publicum instrumentum ad partes transmitti, quia certum est huiusmodi iuramentum debere corporaliter praestari, ut tradunt Dd. in c. ego N. de iur. iurand. Abbas n. 6. quo stante, cum decretum Concilii vellet, ut faciat coram Capitulo, & Episcopo, aut eo impedito coram Vicario, necessarium est eum, qui proficetur, praesentem esse, alioquin dici non poterit, quod corporaliter iurauerit, & professionem emisit coram Capitulo, & Episcopo. Ex quibus, & aliis latius deductis per informantes pro d. Ioanne concluderunt Domini, quod cum Papa sciret ante indultum professionem non fuisse emissam, voluerit, eum in Curia remanere, & fructus percipere per biennium perinde, ac si esset in Ecclesia, & non facta residentia tacite videtur prorogare obligationem professionis Fidei faciendae.

In eadem coram eodem, primo Iulij 1588.

76 Domini persisterunt in resolutis die 19. Februarii, praeteriti ex rationibus tunc deductis, & placuit ea consideratio, quod si pro emittenda professione debuisset Thesaurarius ire Carthaginem, & Romam redire, ut litem operam daret, indultum fuisset potius damnosum quam utile, ex quo proficendo, vel in Curia, vel per procuratorem non satisfacere concilio, hinc tollitur obiectum, quod fiebat, quod dispensatus super uno impedimento non censetur super aliis dispensatus. leg. si quando. C. de inoffic. testam. quia hoc non procedit, quando dispensatio redderetur inutilis. In eadem coram eo-

dem. 22. Nouembris 1588.

Proposui tertio causam Carthaginem, & fructum propterea, quod res grauis, & nona agitur, & facile in exemplum transire possit, & Domini steterunt in decis. duabus potissimum moti rationibus. Prima, quod d. Ioannes non fecit fructus suos vigore professionis, sed vigore indulti, & propterea sumus extra casum Concilii auferentis fructus ab illo, qui intra duos menses a die adepta professionis professionem Fidei coram Episcopo & Capitulo non fecit. Secunda ratio fuit, quia cum, ut per illusterrimos Cardinales interpretes Sancti Concilii Trident. resolutionum fuit, & alias coram in hac causa firmatum, professio Fidei per Procuratorem fieri nequeat, indultum de percipiendis fructibus in absentia per necessarium antecedens censetur dispensasse a professione Fidei faciendae, nam & si dispensatio debeat stricto intelligi, veniunt in dispensatione ea omnia, sine quibus dispensatio redderetur frustratoria, & delictoria Bald. in capit. postulasti, numero 9. & ibi Felin. numero 20. de rescrip. Rebuff. in praxi titul. de non promotis intra annum, numero 55. cum aliis allegatis, at in casu isto de nihilo fere seruasset indultum, si opus fuisset pro habendis fructibus Carthaginem ad faciendam professionem accedere, ex quo in itinere magna pars biennij fuisset consumpta, & fuisset necesse multa incommoda, & expensas patitur, quae forte superassent commodum fructuum illius biennij, quinimo fuisset illud contra expressam mentem Papae volentis eum in Romana Curia causa litis remanere. Non parum confirmant hanc opinionem verba illa indulti s. non facta prima residentia, ex quibus apparet Papam voluisse dispensare d. Ioannem ab accessu ad suam Ecclesiam pro prima residentia faciendae, sic etiam a professione Fidei, quae personaliter, ut est dictum, in adeptione possessionis fieri solet. Nec dicatur, quod potuisset petere dispensationem a Papa, ut faceret eam in Curia, vel per Procuratorem coram Capitulo. Carthaginem emittere professionem, quia non tenebatur id petere, cum ut dictum est, iam per indultum de percipiendis fructibus fuisset dispensatus ab obligatione faciendi dictam professionem, nec id quidem in totum, sed ad tempus; nam clarum est, quo lapsu biennio tenebatur eam facere ita, ut non sublata obligatio, sed potius dilata, ac suspensa videatur. quare, cum facilius inducatur suspensio seu dilatio, quam omnimoda dispensatio, eo etiam facilius Domini in istam opinionem descenderunt.

Quae decisiones sunt notandae, & aduertendum, 78 primam rationem in hac decisione vltima adductam non videri bonam, nam Concilium absolute, & generaliter arctat ad professionem Fidei faciendam prouisos de Canonicatibus, aut Dignitatibus infra duos menses, a die adepta professionis, siue faciant fructus suos ratione residentiae, siue vigore indulti, quod supplet residentiam, & non possessionem, & patet ex illa declaratione S. Congregationis in causa Segobien. supra adducta 15. dubio, num. 50. ad 1. & secundum.

CAP. IV.

De obligatione suscipiendi ordines.

SUMMARIA.

Sunt aliqua Beneficia, quae requirunt ordinem Sacerdotij, Diaconatus, aut Subdiaconatus, numero 1. Obtenentes huiusmodi Beneficia tenentur infra annu ordinem